

A MAGYARORSZÁGI
METHODISTA EGYHÁZ
PÉCSI KÖRZETE

HÍRLEVÉL

XXVI. évfolyam 8. szám

2022. augusztus

*„Ujjonganak majd az erdő fái az Úr előtt, amikor
eljön, hogy ítélkezzen a földön.”*

I. Korintus 16:33

Egyházunk 2022. évi jeligéje:

„De én és az én házam népe az Urat szolgáljuk!” Józsué 24:15

Tervezett programjaink ebben a hónapban:

7-én, vasárnap 9³⁰ órakor imaóra, 10 órakor úr vacsorai istentisztelet lesz: **Hogyan üdvözülünk? (Róma 10,9-10)**

14-én, vasárnap 9³⁰ órakor imaóra, 10 órakor istentisztelet lesz: **Még mindig választott nép-e Izrael? (Róma 11,1-16)**

21-én vasárnap **10-16 óráig dél-dunántúli regionális találkozó lesz Hetesen. A kaposvári gyülekezet fennállásának 100. évfordulóját is ünnepeljük ezen a csendesnapon.**

25-28-ig országos **roma csendesnapok** lesznek Alsózsoltán.

28-án, vasárnap 9³⁰ órakor imaóra, 10 órakor istentisztelet lesz:

Sztupkai Mihály hirdet igét.

Rendszeres programjaink:

Kedden 18 órától **imakör** a Zoom-on,

Csütörtökön 17 órától a Tompa M. utcában **Biblióra**, és Zoom-on is

Pénteken 16 óra **Bibliakör Drávaszabolcson** a Faluházban

(Köztársaság tér 2/b.)

Vasárnap 9³⁰ órakor imaóra, 10⁰⁰ órakor **istentisztelet** van Pécssett, az istentiszteletet közvetítjük a gyülekezet Facebook oldalán:

<https://www.facebook.com/pecsimetodista>, vagy

<http://pecsimetodista.hu/> honlapunkon

Mindkét helyen vissza is nézhetők az alkalmak.

Vasárnap 15⁰⁰ órakor **Hidason** istentisztelet.

Első vasárnapokon **Úrvacsorai istentisztelet** van.

Minden harmadik vasárnap **Siklóson** 15 órakor **úrvacsorai istentiszteletünk** van az **evangélikus imateremben**

Az esetenkénti időpontváltozásokról lelkészünknel lehet érdeklődni.

*„Sohasem jutnak zavarba azok,
akiknek akarata Isten akaratában van elrejtve.”*

VIDA SÁNDOR

Születésnaposoknak

*Isten áldjon meg téged az utadon
lélegzettel, amely kitart a következő kanyaron
túl is. Áldjon meg fáradhatatlan reménységgel,
amely olyan célről dalol, amelyet nem láthat.
Áldjon meg bátorsággal, hogy meg tudj állni,
s erővel, hogy tovább tudj menni.*

K. Süss

Kívánjuk, hogy tapasztalják meg ezt a mindennapjaikban!

Hiszek, Uram!

János 9 margójára

A szememben
új fény ragyog.
A világ világossága
tündököl bennem,
kegyelemből.

Hiszek, Uram!
Mást nem mondhatok,
Eléd borulok,
teljes létemmel,
mindenestől.
Ámen

H AJDÚ ZOLTÁN LEVENTE

A keresztény közösség álma

Aki a keresztény közösségről alkotott álmát jobban szereti, mint magát a keresztény közösséget – bármennyire is őszintén, komolyan és odaadóan gondolja azt személy szerint – az rombolni fogja azt.

Az álmodozás büszkévé és követelőzővé teszi az embert, ezért Isten gyűlöli azt. Aki a közösséggel kapcsolatban ábrándokat kerget, az megköveteli Istentől, a másiktól és önmagától is, hogy álma valóra váljon. Az ilyen ember követelésekkel lép be a keresztény közösségébe, és saját

törvényt alkot. Úgy tesz, mintha csak őneki kellene létrehoznia a keresztény közösséget, mintha az ő ábrándjainak kellene összekapcsolni az embereket. Ami nem az ő akarata szerint történik, azt kudarcnak tekinti. Amikor ábrándjai szertefoszlanak, a közösséget látja széthullani.

Mivel Isten már lefektette közösségünk egyetlen lehetséges alapját, és ezzel Jézus Krisztusban már rég egy testté kapcsolt össze minket – jóval azelőtt, hogy más keresztényekkel közösségre léptünk volna –, ezért mi nem követelözve, hanem hálát mondvá és elfogadóan lépünk be a többi kereszténnyel való közös életbe. Hálát mondunk Istennek azért, amit tett velünk. Nem panaszkodunk amiatt, amit Isten nem ad meg nekünk, hanem megköszönjük Neki azt, amit naponta kapunk Tőle.

DIETRICH BONHOEFFER: JÖJJ VELEM!

Tíz nap - a Tízparancsolattal

E helyen a Tízparancsolat mindegyikéhez igehelyek kerültek kiválasztásra, amelyek vagy rövid idézetként, vagy hosszabb szöveg formájában állnak kapcsolatban az illető parancsolattal, és felismerhetővé teszik annak kihatását, amikor tekintettel vagyunk Isten parancsolataira, vagy ha nem vesszünk komolyan azokat.

Az ószövetségi igehelyek esetében - a dolgok természeténél fogva - általában Izrael népének történetéből származó eredményekről van szó.

1. Parancsolat

Szabad a kereszténynek...?

„(1) *Ami pedig a bálványáldozati húst illeti, tudjuk, hogy mindnyájunknak van ismerete: az ismeret felfuvalkodottá tesz, a szeretet pedig épít.* (2) *Ha valaki azt gondolja, hogy ismer valamit, az még semmit sem ismert meg úgy, ahogyan ismerni kell.* (3) *De ha valaki szereti az Istent, azt már ismeri az Isten.* (4) *Ami tehát a bálványáldozati hús evését illeti, tudjuk, hogy nincs bálvány a világon, és hogy Isten sincs más, csak egy.* (5) *Mert ha vannak is úgynevezett istenek, akár az égben, akár a földön, mint ahogyan sok isten és sok úr van,* (6) *nekünk mégis egyetlen Istenünk az Atya, akitől van a mindenség, mi is örte, és egyetlen Urunk a Jézus Krisztus, aki által van a mindenség, mi is őáltala.*”

I. Korintus 8:1-6

Ez a kérdés ugyanúgy foglalkoztatta az első keresztény gyülekezeteket, mint minket manapság - még akkor is, ha minket más kérdések izgatnak, mint a bálványáldozati állatok húsának fogyasztása. Mielőtt Pál egyenként megválaszolná a neki feltett kérdéseket, az örök, élő Istenre mutat rá. 4-6 versekben lévő kijelentéseket különösen magasztosnak találom. Első pillantásra kissé zavarba ejtő. Itt az apostol az egy és egyetlen Isten mellett tesz hitet (lásd V. Mózes 6:4-et és 7:9-et). Utána pedig sok istenről és sok úrról beszél. Hogy illik ez egymáshoz? Nos, az apostol ismeri a különböző vallásokban az istenek tiszteletének hátterét.

Azt mondja: a sok „isten” nem csak egyszerűen kőből és fából készített alakok, hanem mögöttük gonosz hatalmak, démonok állnak. Az az ördögi becsvágyuk van, hogy Istenként tiszteljék őket (10:19-20). Ezért szerepel a markáns hitvallás Istenhez, az Atyához és Jézus Krisztushoz, a Fiúhoz, mint teremtőhöz (jól olvasták: „a Fiúnak, mint teremtőnek”; lásd János 1:1-3; Kolossé 1:15-17; Zsidók 1:2). A teremtő Isten melletti hitvallást - hitben magunkévá téve - rendkívüli segítségnek tartom az iszlámmal és az „Allah”-hal kapcsolatos kérdésről szóló vitában. És ismét látom, hogy a Biblia mennyire aktuális.

Mikor válhat egy (teljesen helyénvaló) felismerés problémává egy gyülekezetben? Olvassa el ismét az 1. verset és a 13:12 („(12) *Mert most tükör által homályosan látunk, akkor pedig színről színre; most töredékes az ismeretem, akkor pedig úgy fogok ismerni, ahogyan engem is megismert az Isten.*”) szakaszt.

KLAUS BLOEDHORN, HAMM
DR. WALTER KLAIBER: SZABADSÁGRA ELHÍVVA
FORDÍTOTTA SCHAUERMANN M. HENRIK

A bíd

Egy vidéki farmon élt két testvér egymás szomszédságában. Egy napon egy jelentéktelen félreértés kapcsán összevesztek. Eddig kölcsönadták egymásnak szerszámaikat, ameddig az egyik távol volt, a másik vigyázott a farmra, megbeszélték a problémáikat, de most egy csapásra minden megváltozott.

Hiába a negyven éves szomszédság, most végül odáig fajult a dolog, hogy nem is álltak szóba egymással.

Egy szép napos reggelen az idősebbik testvérhez bekopogott egy idegen férfi, aki munkát keresett egy-két napra. Először el akarta küldeni, de végül amikor meghallotta, hogy ácsmester, és jól bánik a fával, megmozgatta a fantáziáját.

Azt a feladatot adta neki, hogy a testvére és az ő telke határába építsen egy kerítést. Olyat kért, amin még átlátni sem lehet, mert annyira haragudott a testvére.

Miután kiadta a feladatot, és minden faanyagot, szerszámot, szeget a rendelkezésére bocsátott a mesternek, elment a városba.

Az ács neki is látott a munkának. Estefelé, amikor visszajött az idősebb testvér megdöbbenve látta, hogy a telek határában, a kis völgyben nem egy kerítés, hanem ellenkezőleg egy híd áll, mely összeköti az ő és testvére telkét.

Pont akkor jött ki a fiatalabbik testvér, aki szintén megdöbbenve nézte a hidat, ezt mondta:

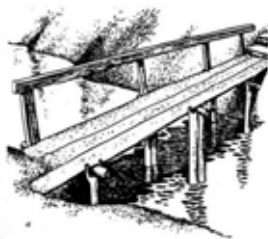
„Drága testvérem! Te képes voltál egy hidat építtetni, azok után ami köztünk történt? Azok után, amiket tettem és mondtam?”

Erre mindketten nagyon elszégyellték magukat, és a híd közepén egymásba borulva kibékültek.

Ennek öröme kérték az ács mestert, hogy maradjon még pár napig, találnak még neki valami munkát.

Erre a mester így felelt:

„Nagyon szívesen maradnék, de még sok olyan hely van, ahol hidat kell építenem!”

ISMERETLEN SZERZŐ

A híd

Az igaz Lélek egybeköt,
a hamis lélek szétszakít.
Tanok és másságok fölött
egymáshoz így vezet a híd.

FÜLE LAJOS

Nem tudok aludni

*„Jó dolog dicsérni az Urat, és éneket mondani nevednek, ó Felséges!
Hirdetni jó reggel kegyelmedet, és hűségedet éjjelente.”
Zsoltárok könyve 92:2-3.*

Nagymamámtól nagyon sok tulajdonságot örököltem. (Többnyire jó dolgokat). Volt egy nagyon jó barátnője, akivel sokszor beszélgették. Egyik alkalommal jön Ilonka néni és így sopánkodik:

- Jaj, Eszterem, az éjjel megint nem aludtam egy szemhunyásnyit sem, csak forgolódtam.

Erre nagymamám így válaszolt:

- Bár én tudnék ébren maradni, annyi mindenért hálás vagyok Istennek, elkezdem Neki sorolni, de aztán azt veszem észre, hogy elaludtam felsorolás közben. (Ebben is hasonlítok nagymamámra!)

Ezen aztán mindketten jót nevettek.

Félretéve a humort: gondolkodtál már azon, milyen lenne az életed, ha attól a perctől kezdve, hogy kinyitod a szemed, egészen addig, amíg este be nem csukod, mindenért kifejeznéd örömedet? Hogy nem telne el egyetlen óra sem a nap folyamán, hogy ne magasztalnád az Urat, hogy ne köszönnél meg neki valamit?

Milyen lenne az életed, ha mától kezdve elkezdenél énekelni? Nem feltétlenül hangosan, csak úgy – a szívedben! Aztán amikor nem bírsz elaludni, akkor elővennéd gondolatban a napodat, és elkezdenél mindenért hálás lenni!

Tudod, mennyire megváltoznál?

Egyszer csak azt vennéd észre, hogy szeretnek emberek a környezetemben lenni. Ugyanis valami kisugárzik belőled. És tudod – a hálás mosolyt az arcodon, a kiegyensúlyozott megelégedettséget jobban szeretik, mint a kimért, örömtelen, panaszkodó arckifejezést.

Elhiszed?

[HTTPS://WWW.BIBLIAI-KINCSESTAR.HU](https://www.bibliai-kincsestar.hu)

Áldjad lelkem az Urat, és ne feledd el, hogy mennyi jót tett veled!

ZSOLTÁR 103:2

Nem hiába

Szemet adtál,
hogy meglássam a másik embert.
Fület adtál,
hogy meghalljam a panaszát is.
Lábat adtál,
hogy sorsos útján elkísérjem.
Kezet adtál,
hogy elestében fölemeljem.
Szívet adtál,
hogy befogadjam és szeressem.

Nem hiába
ajándékoztál meg ezekkel.
Buzdíts, URAM,
hogy használjam és megköszönjem.

FÜLE LAJOS

Akiben nincs változás

*Minden jó adomány és minden tökéletes ajándék onnan felülről,
a világgóság Atyjától száll alá, akiben nincs változás,
sem fénynek és árnyéknak váltakozása. Jakab 1:17*

Amikor édes párja - vénségére is így szólította a feleségét - belépett az ajtón, tüstént látta, hogy baj van: asszonya nevetős szeme, amely mindig-mosolygását öreg korára sem veszítette el, most szomorú volt.

- Mi történt, Zsófikám? - máris kivette kezéből a teli bevásárló kosarat. - Megbántott az a cserfes pénztárosnő, vagy sok mócsingot csapott a húshoz a hentes?

Felesége csak lehuppant a konyhaszékre:

- Hadd fújjam ki előbb magam.

- Fújjad, angyalom, még sokáig fújjad.

- Ellenőr szállt fel a villamosra, két lógóst meg is bírságot.

- Ettől szontyolodtál így el?

- Tőlem nem kérte a bérletet. Rám nézett, aztán továbbment, túlkorosnak tartott - Zsófi néninek itt megbicsaklott a hangja -, pedig még másfél

éveim és két hetem van az ingyen utazásig. Tudod, Dani, amikor tovább lépett az ellenőr, hirtelen megöregedtem.

Férje mondani akart valamit, de Zsófia leintette:

- Ne udvarolj, és ne mentesd az ellenőrt, máától kezdve öregasszony vagyok, vedd tudomásul.

Dani bácsi meghatva nézte asszonyát, akit most jobban szeretett, mint amikor jó negyven évvel ezelőtt elvette. Ha csak fél óráig nem szöszmötöl körülötte, ő már nem is leli a helyét. Valami nagyon vigasztalót szeretett volna mondani.

- Én már régen ingyen utazom. Volt, amikor egy szemrevaló menyecske át is akarta adni a helyét. Ehhez mit szólsz?

- Egy férfi sose öreg, és te nem egyszerre öregedtél meg.

- Az igaz. Én kétszerre.

Zsófi néni meglepetten nézett rá.

Danija felhúzta a vállát, és Goethét idézte: „*Az öregkort nem megérni, elviselni művészet...*”

- Ne bölcseledj. Az mond meg, hogyan öregedtél meg kétszer? Sose mondtad.

- Egyszer egy hársfa alatt; ma sem szeretek arrafele menni. Másodjára abban az ABC-ben, ahonnan jöttél.

Zsófi néni elfelejtkezve saját sérelméről, egészen felvillanyozva és kíváncsian faggatta a konyhaasztalon zavartan rendezkedő párját.

- Én rögvést elpanaszolom neked, ami fáj, s te csak benyeled. Na, mondjad már!

Dani bácsi a mélyhűtőbe tette a mirelit májat, aztán a hűtőszekrénynek dőlt.

- Ha megvigasztallak, hát elmondom: van annak már húsz éve is, amikor a gimnázium előtt baktattam haza. Hársfák vannak előtte, tudod. No, ott jött velem szemben egy ingó-ringó nádszálkisasszony. Hű, de szép volt! Amikor közeledett, még mosolygott is rám. A harmadik fánál meg kellett állnom, minek tagadjam, melegem lett.

- Te vén kujon.

- Várd a végét. Amikor mellém ért, rám köszönt: „Kezit csókolom, Dani bácsi!” A Kozma Jenciék nagyobbik leánya volt.

Zsófi néni kedvesen felnevetett:

- Az, aki kint tanult Drezdában? Az volt a szomszédunk citri Böskéje?

- Az. Sokáig nem láttam, igencsak megformásodott azóta.

- És másodjára? - faggatózott szinte vidáman Zsófia.

- Akkor lettem öregből vén.

- Az ABC-ben?

- Igen, nem is olyan régen. Az üzlet tolokocsijából akartam kiemelni a teli dróthálósorosarat. Ugyancsak nehéz volt. Egyszer csak előlép mögülem egy középkorú, csinos hölgy, ugyanaz a Böske - én megismertem, ő nem. Mellette suttyó fia, és azt mondta neki: „Segíts a bácsikának!” Amíg a fiú kiemelte a kosaramat, és én elvettem tőle, odaköszöntem a Böskének. Be szép asszony lett belőle! Az megbiccentette a fejét, de láttam a szemén, fogalma sincs, ki vagyok, s hogy egyszer a térdemen lovagolt. Amíg a villamosig cipeltem a rendelvényedet, egyszerre nyílt a szívem és a derekam.

Felesége hirtelen átölelte, és szótlánul férje barázdált arcához szorította az arcát. Az meghatottan mormogta Horatius szavait: „Sok baj környékezi azt, aki vén.”

- De kettesben kibírjuk. Együtt öregsünk, igaz? - nézett fel társára az asszony.

- Együtt, mindhalálig. - szólalt meg nemsokára.

- Nekem semmit sem változtál - vallott Zsófia.

- Nekem se - szorította magához öreg párja.

GYÖKÖSSY ENDRE: MAI PÉLDÁZATOK

Az óra

Taníts úgy számlálni napjainkat, hogy bölcs szívhez jussunk!

Zsoltár 90.12

Van a hálósobánkban egy rádióvezérelt elektromos óra. Nem túl díszes, nem készült nemes anyagokból. Alakja célszerű négyzet, igénytelen fekete keretbe foglalt hófehér számlapja van, amely előtt egyenes vonalú, jól látható fekete mutatók mozognak. Nem „muzsikál”, nem produkál önálló műsorokat. Egyetlen feladata van: a nap 24 órájának minden percében változtatás nélkül jelenítse meg azt a „híradást”, amit valahol Frankfurt/M mellett sugároznak a világ négy tája felé, azaz a pontos időt.

Az óra működése olyan, hogy önálló elektromos óraként is képes működni. Ennek során saját pontosságát tudja csak nyújtani. Naponta több alkalommal „helyre rázza” a sugárzott jel. Ennek hiányában egyre pontatlanabbá válik a járása, megbízhatatlan lesz.

Három hiba szokott előfordulni:

- Lemerül a benne lévő elem
- Elromlik a szerkezet (ritkán)
- Az óra nem jó helyen van, így a Frankfurtból jövő jelet valami leárnyékolja, nem éri el az óra vevőegységét.

Arra gondoltam, hogy sok hasonlóság van óránk és a hívő ember élete között.

Nem kellene különös képességek, nem kell feltűnő külső. Egy dolgunk van, továbbsugározni azt a jó hírt, amely iránymutatást, tájékozódást jelenthet a ránk bízottak számára. Elengedhetetlen feltétel, hogy a „helyünkön” legyünk, ne álljon semmi tartósan köztünk és a mennyei Atyánk között. Szükséges, hogy rendszeresen feltöltsük magunkat, az ige olvasása, hallgatása, az ima és a közösség által. Ha valami elromlik bennünk, sürgősen forduljunk javításért az Úr Jézus felé.

SCHAUERMANN M. HENRIK

Kacsák és nyulak

Isten minden teremtményét felruházta valamilyen különleges képességgel, amiben kiválóak lehetnek. A talajon egy kacsa csak totyog, de a vízben csodálatosan siklik. A nyulak remekelnek futás terén, de láttál már egyet is úszni? A sasok nagyszerűek a levegőben, de futni nem tudnak; futóversenyben egy nyúl mindig legyőzné a sást - hacsak nem éhes az a sas.

Akár az erdő lakója vagy, akár a keresztények családjába tartozol, Istentől különleges ajándékokat kaptál. Nincsenek nagy, vagy kicsi ajándékok. Mi gondolunk ugyan ilyeneket, de Isten nem így mérlegel. Az I. Korintus 12 azért íródott, hogy segítsen felismerni ajándékainkat, hogy azokat azután tökélyre fejleszthessük. Megtanít arra, hogy ha az ajándékainkat használjuk, és abban jeleskedve élünk, azzal az egész testnek hasznára leszünk - és közben hihetetlen elégedettséget is megtapasztalunk.

De ha másokhoz hasonlítjuk magunkat, ha erőlködünk, vagy túl nagy elvárásokat támasztunk, akkor csak frusztráltak leszünk, elcsüggedünk, és nemsokára vesztésként feladjuk.

Ezért, ha Isten „kacsának” teremtett - ússz minden erőddel, és ne borulj ki amiatt, hogy csak kacsázol futás helyett. Ha pedig „sas” vagy, ne várd el a mókusoktól, hogy repüljenek, se a nyulaktól, hogy olyan fészket építsenek, mint te! Fogadd el a saját lelki ajándékokodat, terjeszd, és ne hasonlítgasd máséhoz! Örülj annak, amire Isten téged hívott el!

BOB ÉS DEBBY GASS: A BOLDOG ÉLET TITKAI

Az Úristen nálam letette, én csak tovább adtam

Egy kárpátaljai riporton két napon át ültünk mellette a kisbuszban. Láttuk, ahogy ismerősként hozzábújnak a gyerekek, és azt is, hogy egyházi főemberre vagy nyomorgó cigányasszonyra ugyanúgy odafigyel. Hallgattam a történeteit, és tudtam: karácsonykor a Magyar Református Szeretetszolgálat kuratóriumi elnökének, Pál Sándornak a története lesz az én ajándékom.

Pál Sándor életének egyik kulcsszava ez: közösség. Dágon, a kis pilisi bányászközségben kislíuként azt tanulta meg, hogy jó valahová tartozni, jó bízni.

- Dágon mindenki ismer mindenkit, a kaput nem zártuk, ha elromlott a biciklim, tudtam, kijavítja meg anélkül, hogy pénzt kérne érte. Disznóöléskor vittük, kaptuk a sok kóstolót. Tiszta szeretetben éltünk, édesanyám sajnos meghalt, mikor tizenkilenc éves voltam, de édesapám nyolcvannégy évet élt. Sokféle indíttatást kaptam itt. Minden reggel futok, és ha az erdőben találkozom valakivel, párszót biztosan váltok vele. A kereszteszédésben sem csak odaadom a százast, kétszázast annak, aki pénzt kér, megkérdezem azt is, hogy van. Ettől az emberek kinyílnak, legközelebb ismerősként intenek már messziről. Azt, hogy a másikat emberszámba vegyem, Dágon tanultam meg.

Tizennégy évesen került a hegyek ölelte kis faluból a nagy debreceni református kollégiumba. Nemcsak tudásban, de lelkiségben is gyarapodott a négy év alatt.

- A tanárok fontosnak tartották, hogy észrevegyük, és segítsük a másikat. Matematika- és fizikadolgozatnál, ahol ugye A és B csoportok voltak,

azzal kezdtem, hogy megcsináltam két példát a padtársamnak. Belőle azóta az amerikai magyarság püspöke lett, többször viccelődött, hogy ha nem segíték, mi lett volna vele...! Ha valaki „refis” volt, az közös pont a mai napig. Egy ügyvéddel hónapokon át vitáztunk valami apróságon, majd kiderült, hogy mindketten refisek voltunk, és két perc alatt megállapodtunk. Emlékszem, imával kezdtük a napot: „Dicséret, dicsőség, tisztesség és hálaadás, a Szentek Urának légyen örök magasztalás. Kiben soha nincs megváltozás, vagy ígérettől lehanyaglás. Tőle fejünkre szálljon áldás...” A mai napig érzem, hogy ott a fejünkön az áldás.

Judittal osztálytársak voltak, úgy érezték, nem tudnak, nem is akarnak egymás nélkül élni. A hetvenes években is ritkaság volt, hogy két fiatal az érettségi után köt házasságot, ők megtették. Egy társasház szuterénjében laktak, nem volt semmijük, de azt a semmit boldogan rendezgették. Öröm volt, amikor függönyvel el tudták választani a konyhát.

- Szerettünk volna gyerekeket, hármát-négyet, bármennyit. De nem jöttek. Jártunk orvoshoz, vártunk, reménykedtünk. A szeretet és a harmonia megmaradt, de hiányzott valami. En szívesen örökbe fogadtam volna, ám a feleségem nem akart, és ezt tiszteletben tartottam. Aztán az egyik testvérénél lombik ikerpár született, gondoltuk, mi is megpróbálhatnánk. Huszonhárom év után született meg Juditka. Nem lehet azt elmondani, mekkora boldogság volt. Lett egy gyönyörű, szőke, kék szemű kislányunk! Ha otthon voltam, csak én tehettem tisztába, felvettem, magamhoz öleltem, beszívtam az illatát. A világ kinyílt, a kapcsolatunk megújult. Már nagylány, elmúlt tizenhét éves, de nem lehetne nála ideálisabb gyereket elképzelni sem.

Hogyan lehet huszonhárom évig várni egy gyerekre, úgy, hogy közben az ember nem lesz keserű, nem töri meg a várakozás, a reménykedés, a hiány, a csalódás, nem veszíti el sem a hitét, sem a bizalmát? Talán úgy, hogy ez éppen fordítva van, talán éppen a bizalom és a hit véd meg, nem a fájdalomtól, hanem a kétségbeeséstől. Ha egy nagy egész részeként gondolunk magunkra, akkor képesek vagyunk a magunk részét elfogadni a nehézségekből is.

Sérült emberek, ép örömök

- Apósommal a kezdetektől jártunk fogyatékosok otthonába, Erdélybe is vittünk gyógyszert, Bibliát, a családi találkozónkon is kitaláltuk, hogy minden nap teszünk valami jót. Egyszer Székelyudvarhelyen egy öreg

néni háza előtt nagy adag leborított fát láttunk. Nekiálltunk, behordtuk. Közben még kétszer annyit hoztak, behordtuk azt is.

Jártunk az egyház dunaalmási szeretetotthonába és az őrbottyániba is, ott lakik Vidák Lacika, ő sérült, kerekes székben ül, most már negyvennyolc éves, de megmaradt aranyos, kedves gyereknek. Most lesz a születésnapja, az mindig nagy ünnep, hatalmas szervezés, sok-sok éve. Olyankor hetente, korábban felhív, mi legyen a tortára írva, meghívtuk-e Izo nénit. Volt, hogy étteremben ünnepeltünk, mindenki ehetett, amit akart. Pár éve Lacika infarktust kapott, rohantam a kórházba, és keserűen láttam, hogy az orvosa a vállát vonogatta. Neki egy fogyatékos ember nem ért annyit, hogy rehabilitációról beszéljen. Szerencsére Lacika már jól van. Vagy ott van a nyíregyházi otthonunkban Angéla. Szép verseket írt a szeretetről, de egyszer csak befejezte, depresszióba süllyedt. Mondtam neki, írjon, majd kiadjuk. Ki is adtuk. Rendeztünk egy szép ünnepséget, kezébe foghatta a kötetet, azóta megint írja a maga szép kis verseit.

A sérült embereknek, a szegénységben élőknek nemcsak adományok kellenek, hanem tisztelet, figyelem, emberi kapcsolat és élmény ugyanúgy. Persze sok élmény is pénzbe kerül... A Református Szeretetszolgálat elnöke szerint az teszi teljessé az embert, ha megkülönbözteti azt, ami az övé, attól, amit tovább kell adnia. Ő a magából sokat ad, nem túlzás, hogy rengeteget. A fiatal fiúból, aki egy szuterénben lakott, és az egyetem mellett több állása volt, az évek alatt elismert mérnök lett. Dolgozott a Metróépítő Vállalatnál, az Autópálya Igazgatóságnál, 1990-ben közlekedési minisztériumi munkatárs volt, amikor megkérdezték, elvállalná-e egy akkor alapított svájci-magyar forgalomtechnikai cég vezetését.

- Svájci fizetést kaptam, és a nyereségből bizonyos százaléknyi osztalékot. Ez a százalék ugyannyi maradt azután is, hogy a nyereség a tízszeresére nőtt. Vagyis engem túlságosan is megfizettek, sokkal többet keresem, mint amennyire szükségem van, amit megérdemlek, sőt amennyiről valaha is álmodtam. Van egy szép házunk, de ha külföldre megyek, és megkérdezem a kislányomat, mit hozzak neki, rendszerint azt feleli, megvan mindene, köszöni. A feleségemnek is az az öröm, hogy a tenyerén hordozhatja az egész nagycsaládot, gondoskodhat, segíthet, akinek éppen kell. Úgy gondolom, az Úristen nálam tesz le dolgokat, nekem tovább kell adnom. A cégben mindenki be van jelentve, és jól meg van fizetve, mert a lelki béke az igazi gazdagság. Olyan céget akartam, ahová jó bejönni, ami igazi közösség, a miénk ilyen. Érdekes, hogy a kislányom

születése után felvettem három fiatal mérnököt, gondoltam, nem baj ha egy kicsit visszaveszünk, lelassulunk. De ők annyi új erőt, ötletet hoztak, hogy a cég még erősebb lett.

Azt mondja, minél többet adományoznak a cégből, a cégtől, annál több az áldás a munkájukon, annál sikeresebbek. Ilyen a Jóisten gazdaságpolitikája... De az övé is érdekes. Éveken át fizetés kiegészítésként elvitte a dolgozók egy részét holszezonban, januárban valamilyen útra. Ahová el kívánkoztak. Az úti célok? Galápagos szigetek, Mexikó, Ecuador... Most már nagyon sokan vannak, és egy ilyen jutalmazásnak magasak az adóterhei, ezért az országon belül utaznak el időnként. Mindehhez az átlagnál magasabb bérek járulnak, így nem csoda, ha a cég igen jól működik.

Élmények két és négy keréken

2006-ban jött létre a Magyar Református Szeretetszolgálat. Pál Sándor először csak kuratóriumi tagságra vállalkozott, de azonnal megválasztották elnöknek. Ő rábólintott a szolgálatra, és végzi azóta is. Ma már ideje jó részét ezzel tölti, a cégben csak bizonyos területeket irányít közvetlenül. Nemhogy fizetést, még költségtérítést sem vesz fel a szeretetszolgálatról, hiszen ő akar adni. Ad is bőséggel.

- A kislányomat is úgy neveltük, hogy jött velünk az intézetekbe, sok ismerőse van a sérültek között. Amikor mentem érte az iskolába, láttam, hogy elköszön a portástól, és megkérdezi a takarító nénit: „Hogy tetszik lenni, Pici néni?” Nyáron az egyik otthonból vittem néhány fogyatékos fiút Badacsonytördemicre, Márió-koncertre, mert ez volt a vágyuk. A kislányom a barátnőivel a Balatonnál nyaralt, megbeszéltük, hogy találkozunk, együnk meg közösen egy fagyit. Láttam, milyen boldogok voltak ezek a fiúk, hogy öt vidám, csinos lánnyal ülhetnek a Balaton partján. És később két lány szülei is felhívtak hálásan, mert a gyerekükre nagy hatással volt az a találkozás.

Néhány éve történt, hogy egy külföldi üzletfele kamionja nagyon megtetszett neki. Megvette volna, de túl sokba került. Ha hazavezeted, neked adom fél áron, viccelődött a partner. Nem tudta, hogy történetünk hőse kiválóan vezet, minden létező jogosítványt megszerzett már. A kamiont is hazavezette...

- Az első magyar Forma-1-es verseny óta mindig ott vagyok sportbíróként a Hungaroringen, a boxban. Idén már harminc éve. Többször rajtoltattam Schumachert is. Nagy felelősség, hiszen például a zöld lám-

pára várva, ha egy versenyző autójával gond van, azt csak a bírójának tudja jelezni. A cégünk három éven át üzemeltette a pályát, volt, hogy Dunaalmásról odavittem néhány fogyatékos fiút, és autóztunk egyet. Jól bekötöttem őket, mert, „Most úgy megyünk, mint Schumacher...!”

A szeretetszolgálatnak jelenleg vagy húsz programja van. Segítik a devizahitelesek, a hajléktalanokat, van közmunka- és ösztöndíjprogram is. Kárpátaljára különös figyelmet fordítanak. Pál Sándor hetente legalább egyszer átmegy, ruhát, élelmiszert, vetőmagot, adományt visz. Vannak frontot megjárt katonák, akik háborús traumákkal küzdenek. Hogy ne alkoholizmus és válás legyen a történetük vége, krízisintervenciók szakemberekkel segítik őket.

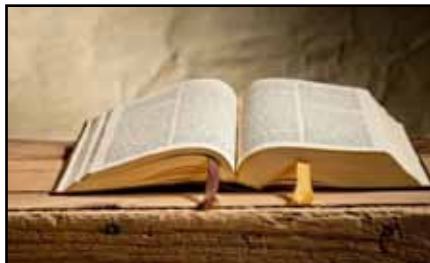
A férfi, aki annyi betegséggel, nyomorral találkozik, kiegyensúlyozott és boldog. Tele van bizalommal, nemigen panaszkodik. Kérdeztem az örömeiről, arról, neki mi az ajándék.

- Sokszor megtapasztaltam, hogy az a legjobb nekem, ha rábízom magam az Istenre. Ő tudja, mi a jó, és el is renndezi. Ez adja a biztonságot. Az ajándék? Nemrég áthoztam kivizsgálásra Székelyföldről két mélyszegénységben élő, beteg cigány gyereket, Izát és Zolikát. Jött a két édesanya is, kivettünk nekik egy szobát. Egyik nap felvittem őket a Gellérthegyre, megnéztük fentről a gyönyörű panorámát. Akkor az egyik asszony ezt mondta: Sanyi bácsi, maga olyan szépen beszél velünk, mintha mi is fehér emberek lennénk... De a nagy öröm az volt, amikor a vizsgálatok után kiderült, hogy mindkét gyerek gyógyítható. Mondták Zolikának, hogy nemhogy nem lesz fekvőbeteg egész életében, ahogy a kinti orvosok mondták neki, hanem a gyógykezelés végén ugyanúgy futhat, mozoghat, mint bárki más. Az a kis sántítás is elmúlik. A szája is tátva maradt az örömtől. Sanyi bácsi, még biciklizhetek is? - kérdezte, és látszott, hogy ez álmai netovábbja. Mondtam, hogy igen. Nemsokára megyek hozzájuk, és viszem a biciklit, hogy akkor biciklizhessen. Az ilyen élmények az én ajándékaim.

Bibliám

Ha fáradt vagyok
– üdítő nyughelyem;
ha sötét vesz körül
– szava: égő mécsem;
ha éhes vagyok
– életető kenyerelem;
ha ellen szorongat
– fegyvertáram nekem;
ha beteg vagyok
– égi patikám;
ha egyedül állok
– barát vár benne rám...

VETÉS ÉS ARATÁS

Újra felfedezett ajándék

*Minden jó adomány
és minden tökéletes ajándék onnan felülről,
a világosság Atyjától száll alá. (Jak 1,17)*

Amikor a bokaműtét után az életem egy hétre az otthonomhoz kötődött, gyülekezeti barátaim megkérdezték, lenne-e kedvem elmenni ebédelni. Habár mozgásom egy robogóra korlátozódott, rögtön elfogadtam a meghívást. Amikor kigurultam a bejárati ajtón, megcsapta arcomat a hideg téli levegő. Olyan volt, mintha soha nem éreztem volna még ezt. Felfrissített. Azon a napon figyelmes barátaim segítettek, hogy újra felfedezzek valamit, amiről már elfelejtkeztem.

Minden nap ajándék Istentől; de milyen gyakran állunk meg, és gondolunk minden napra, mint egy-egy frissítő új ajándékre? Hajlamosak vagyunk természetesnek venni az egyszerű, visszatérő tapasztalatokat, egészen addig, amikor eltűnnek.

Időnként egy olyan nehézség, mint egy rossz boka, segít elgondolkodnunk Isten egyszerű áldásairól. Bokaműtétem egy apró dolog volt, de barátaim kedvessége segítségével felfigyeltem egy ajándékra, amit korábban nem vettem észre, vagy nem értékeltem teljes mértékben. Minden nap egy új friss levegő Istentől - egy lehetőség értékelni az ő tökéletes ajándékát.

Hálát adunk Istenünk minden új napért, és azért, amit magában rejt. Bocsásd meg, amikor nem vesszük észre, vagy nem értékeljük ajándékodat teljes mértékben! Ámen.

Isten mely ajándékáért fogok ma hálát adni?

ROBERT K. ABEL (MARYLAND, USA)

Mondj jót!

Mondj jót másokról! Hitből akkor is, ha nem fedezted fel még azt a jót, hisz bennük szunnyad. Hát ne szomoríts gyanakvásokkal senkit! Az a mód, ahogy másokról megnyilatkozol, fejedre száll majd vissza valahol, és rajta könnyen átokká lehet.

De mindig áldást szül a szeretet.

FÜLE LAJOS

Új fülek

„Az Isten pedig a mi hozzánk való szerelmét abban mutatta meg, hogy mikor még bűnösök voltunk, Krisztus értünk meghalt”

Róma 5,8

Guy Dowd meséli ezt a történetet:

Danny fülek nélkül született. Hallott ugyan, de nem volt fülkagylója, mint más normális embernek. Dannyt egész életében kinevették és elutasították a deformitása miatt. De ő megtanult ezzel együtt élni. Hála Istennek, szerető szülei voltak, és erős család állt mögötte.

Amikor középiskolás lett, az orvosa tájékoztatta egy újfajta eljárásról, amelynek segítségével át lehet ültetni egy személy fülét egy másik személyre. Ez azt jelentette, hogy Danny kaphat új fület, amennyiben egy megfelelő donor odaadományozza a sajátját.

Ez izgalmas hír volt. Végtére is az emberek adományoznak mindenféle szervet - szívet, vesét, tüdőt. De Danny nemsokára megtudta, hogy a füladományozás rendkívül ritka.

Azért nem adta fel a reményt. Tudta, hogy egy napon új füleket fog kapni. Kitűnővel érettségizett, és felvették egy híres egyetemre több ezer mérföldre az otthonától. Elkészönt a szüleitől, és elkezdte egyetemista éveit. Itt is nehezen talált barátokra, és nehezen tudott beilleszkedni a fülei miatt.

Egy nap felhívta az édesapja: „Danny, menj be a kórházba! Találtak egy donort!”

Danny másnap befeküdt az egyetemi kórházba, ahol az orvosok már felkészültek a műtetre. Néhány órával később Dannynek új füle volt.

Amikor lekerült a kötés, Danny órákon át bámult a tükörbe. Végre neki is volt füle, mint a normális embereknek. Életében először nem szégyellte, ahogy kinézett. Nemcsak új fület kapott, hanem új életet is.

Néhány héttel később Dannyt újra felhívta az édesapja.

- Fiam, édesanyád nagyon beteg! - mondta neki. - Lehet, hogy nem éli túl az éjszakát.

Danny felült az első gépre, és hazarepült. Amikor hazaért, az apja közölte vele a szomorú hírt, hogy az édesanyja meghalt.

Együtt mentek a ravatalozóba, ahol Danny egy utolsó pillantást vehetett az édesanyjára. Lehajolt, hogy búcsú-puszit nyomjon az arcára. Hátrasimította édesanyja haját az arcából, és ekkor vette észre, hogy az anyjának hiányzik a füle.

Egy édesanya elképesztő szeretete adott új fület Dannynek. És egy Atya elképesztő szeretete adott új életet nekünk.

WAYNE RICE

Támogatás

Amennyiben adományával támogatni szeretné a Magyarországi Metodista Egyház Pécsi Gyülekezetét, ezen a számlaszámon megteheti:

10402427-50485348-54531009

Honlap

Ajánljuk a pécsi gyülekezet honlapját, korábbi hírlevelek is olvashatók ott, egyéb információkkal, hírekkel és képekkel.

Címe: <http://pecsimetodista.hu/>

Istentiszteleteink hanganyaga is meghallgatható a honlapon!

A honlapra, vagy a Hírlevélbe küldendő anyagot a schauermannok@gmail.com email címre lehet eljuttatni.

Balatoni képek - Jó pihenést kívánunk!

